

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul IV,
(CCIL)
Nr. 567
Joi,
4 martie
1993
20 lei

Urmările inconsecvenței

Ca unul dintre oamenii etichetați public ba cosmopolit și „vîndut” altora, ba naționalist, chiar „vetrist”, am ajuns la concluzia că, fiind conciliant din fire, am părut deseori ambiguu, permițînd asemenea interpretări contradictorii ale vorbelor și faptelor mele. Deși multă vreme am evitat să o fac, m-am înscris într-un partid din opoziție, pentru că — oricît de conciliant aș fi — nu mai pot accepta să fiu mereu „la mijloc”, cîtă vreme convingerile mele politice sînt în opoziție cu ale actualei Puteri. Iar de unul singur nu poți face o opoziție politică.

Mă tem însă că, oricît ar părea de nefiresc, voi ajunge repede a face opoziție la opoziție, deși știu că — în democrația noastră „originală” — nu poți reacționa critic față de greselile părții de care te situezi, ca să nu se interpreteze că ești „infiltrat”, „trădător”, făcînd jocul părții adverse. Cu toate că sînt și alte argumente pentru a încerca o critică constructivă, din interior, a opoziției, pentru a-i servi tocmai ei și au Puterii, doar trei inconsecvențe ale acestora mi se par acum a o face să piardă capitalul de încredere în ochii poporului: lipsa cronică de unitate, atitudinea confuză în unele probleme naționale și poziția ambiguă față de forma de guvernămînt (republică sau monarhie).

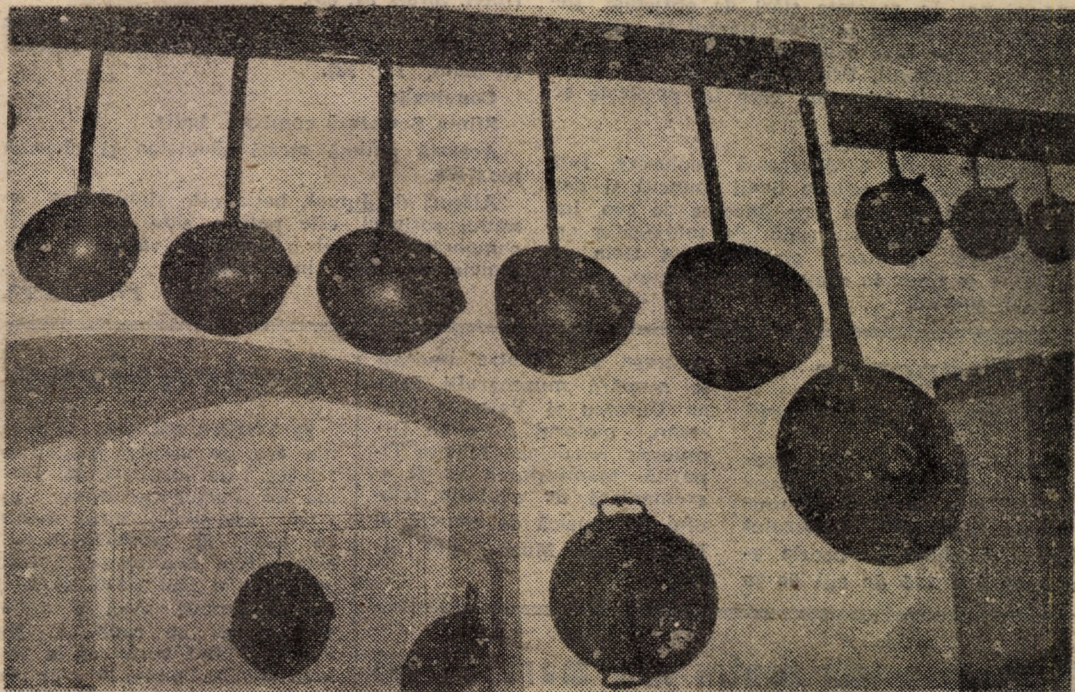
Realizarea unității durabile a opoziției este împiedicată de „păcate” omenești, prea omenești — în primul rînd, orgoliul liderilor de partid, care-l face pe fiecare să conceapă unirea doar sub steagul său. Liberalii — mă bucur să constat — au învățat ceva din atîtea „schisme” și

compromisuri cu Puterea. A venit vremea debarcării autocratului domn Radu Câmpănu și, în curînd probabil, a unificării întregii mișcări liberale. Tara are nevoie, pentru a ieși din criză, de un program liberal, pe care să-l aplice nu Puterea formată din foști comuniști, ci liberali autentici ca mentalitate. În ce privește problema națională, opoziția s-a temut să-și spună ferm părerea, pentru a nu fi acuzată de naționalism. Nu putem uita că, înainte de-a fi europeni sîntem români, oricîtă rușine ne-ar fi de imaginea post-revoluționară din ochii străinilor. În loc să fie ea însăși apărătoarea valorilor naționale, prin care avem dreptul să ne raportăm fără complexe la lume, opoziția a lăsat partidelor extremiste, compuse din mulți foști autori ai genocidului spiritual și cultural din „epoca de aur”, privilegiul de a se erija în înflăcărați „patrioți”. În numele apărării drepturilor minorităților, care o onorează desigur, opoziția a trecut cu prea multă ușurință peste unele afirmații eronate, primejdioase pentru viitorul României, făcute de exponenții extremismului maghiar. Abia cea mai recentă declarație, de-a dreptul stupefiantă, despre „purificările etnice” din România, a episcopului László Tókes, tocmai la Washington, a stîrnit și protestele opoziției.

Am citit interviul cu Regele Mihai I al României, de curînd publicat în serial de Evenimentul zilei, care mi-a întărit și mai mult convinge-

(continuare în pag. a III-a)

Dumitru CHIOARU

Bucătărie politică

YUGOSLAVII

În mileniul al doilea înainte de Hristos, slavii au populat zona dintre Nistru, Carpații nordici și Marea Baltică. Cu timpul aria lor a ajuns până la Marea Neagră. În secolul VI-VII era noastră, slavii au migrat spre apus, o parte stabilindu-se pe teritoriul ceh și slovac de azi, iar un alt grup, după anul 550, a penetrat în Peninsula Balcanică, până în Grecia și tărîmul Mării Adriatice, așezîndu-se peste populația romană. Ei trăiau în clanuri (mai multe familii) și în triburi

(mai multe clanuri). Din punct de vedere social erau împărțiți în trei grupe: nobili, oameni liberi și robi.

Triburile slave: (sîrbi, croați, sloveni și bosnieci), au ocupat Peninsula Balcanică, la fel cum au procedat francii în Galia, longobarzii în Italia, vizigoții în Spania.

Așezarea slavilor (sîrbi, croați, sloveni, bosnieci) în sudul Dunării a avut un mare efect asupra populației române. Ea a fost împărțită în două mari grupe: una împinsă spre nord, până la Dunăre, cuprinzînd pe daco-romani, din care au izvorît istoricoromânii; cealaltă grupă a fost împinsă spre miazăzi, macedoromânii, din care a izvorît meglenoromânii.

În 1389, în bătălia de la Kosovo, turcii i-au învins pe sîrbi și bosnieci, iar ținuturile lor au fost ocupate de otomani. În acel timp, cealaltă ramură a slavilor — croați și sloveni — au căzut sub stăpînirea Habsburgilor. Timp de 500 ani aceste popoare slave au luptat împotriva asupririi străine. În 1804 a avut loc o acțiune armată sub conducerea lui Karagheorghe împotriva turcilor. În 1815, Serbia a devenit un stat autonom sub suzeranitatea otomană. Ca urmare a războiului din 1877 ruso-român împotriva turcilor, Serbia, Bosnia, Herțegovina și Muntenegru s-au răscolit împotriva Porții Otomane, cîștigînd independența.

În 1908 Austro-Ungaria, pe lângă Croația, a anexat Bosnia și Herțegovina. De abia la 1 dec. 1918 aceste popoare slave, asuprite, s-au eliberat de sub jugul străin, formînd un stat federal: Iugoslavia.

La 6 aprilie 1941 Germania nazistă a ocupat Iugoslavia pe care a terorizat-o pînă în mai 1945, cînd forțele aliate au obținut victoria finală în cel de al doilea război mondial.

Începînd cu anul 1389 Bosnia, Herțegovina și Macedonia, timp de cinci secole de ocupație turcească au făcut ca mare parte a populației slave, din motive economice, să îmbrățișeze religia islamică, deși această populație a rămas slavă pînă în zilele noastre.

Acest scurt istoric este necesar pentru a înțelege mai bine evenimentele ce se desfășoară în această țară vecină.

Iugoslavia, deși era un stat comunist, sistemul său de organizare a favorizat ca populația să se bucure de o viață decentă. Libertățile omului erau mai evidente, în raport cu alte state socialiste. Ura etnică nu se manifestase, populațiile trăind în armonie. Unitatea de grai i-a făcut să-și păstreze coeziunea socială.

A sosit o zi în care „mafia” și-a spus cuvîntul. Un șef care vroia să fie mai mare peste toți șefii, dl. Milosevici, în mod samavolnic a inoculat ura și dezbinarea între provincii, chipurile că unii sînt musulmani, sau de etnie străine; prin agitații patriotarde a stîrnit un conflict fratricid, în care s-au pierdut și se pierd vieți nevinovate, se produc distrugerii materiale și o ma-

(continuare în pag. a III-a)

Vasile GIURGIU

Contrapunct

Numărătorii de stele

Mi-am dat seama că Dumitru Marinoviu e cederist după suba lui impregnată de fum de locomotivă, atînsă de fierăria cînd ruginită, cînd negru-uleioasă a vagoanelor. De cîțva timp e manevrant, dar el a fost strungar la INDES. Acolo n-a fost de lucru, și cum e un om care nu-i place să stea să se vîlcărească, să-și poarte prin casă chipul posomorît, și-a căutat un alt servici. N-a văzut nimic anormal în faptul că nu i-a plăcut să stea degeaba, să fie șomer, noțiune în care el nici nu crede, dacă omul se zbate și nu face fașoane față de muncă, oricît de grea ar fi, și oricît de diferită de cea a meseriei care nu se mai caută. Totul parea adus pe linia de plutire cînd, iată, rămîne fără locuință, — o biată cameră de nefamilist într-un bloc de pe str. Ștefan cel Mare. Blocul e al INDES-ului și cum Marinoviu lucra acum în gară, la alții, cum s-ar spune, a fost bun de dat în judecată. La avocați n-a apelat, că aștia vor un tomberon de lei pentru o bilbă, așa că lucrurile au decurs „normal”. Omul a pierdut procesul, de altfel respectuos, și iată-l, în aceste zile ale babelor, pofit să mobilizeze strada și să-și pună copiii să joace biza pentru a le fi mai cald în plin

air. Unde mai pui că are și nevasta cu mina ruptă și, dacă dă un înghet bun, osul o să i se lege mai repede decît în gips.

Deci, cam asta-i. Dumitru Marinoviu făcea mai bine dacă se ținea acasă, dacă o dădea pe spîrituri, dacă dormea cît era ziulica de mare, fi rămînea chilioara. Așa, că a vrut să muncească, a feștelit-o. Va fi unul dintre numărătorii de stele ai orașului.

Zadig

Banca de zăpadă

Am citit într-un ziar loco o pazvanterie de pe urma căreia nici acum nu mi s'a oprit risul. Cică să se organizeze un raliu al mijloacelor de transport care, încărcate cu zăpadă, s-o „deverseze” acolo, în lacul de acumulare. Nu știu dacă au fost puse la socoteală și taxiurile, și cotigile și oltencele care mai știu să ducă olul pe cap, dar dacă-i sigur că e o idee bună, de ce n-am aduce și cite o sondă de țifei în stațiile PECO?

Azi, mîine, genii din acestea, care au descoperit roata, o să se prezinte la OSIM cu proiectul unui rezervor de closet bun de aninat la nori. Pare-se că mișcarea de invenții și inovații e la aceleași cote de efervescență ca odinioară.

Penelopa

Creștinul înaintea în bine pe calea virtuții, se strecoară printre bine și rău. Binele se vede la înălțimea virtuții, răul apare în josnicia patimei.

Una dintre patimi este beția. Despre beție pot fi scrise următoarele recunoașteri:

1. Ce este beția?

Este patima celui care consumă regulat și frecvent țărta alcoolului în cantități mari, - înă ajunge în repetate stări de ebrietate. Bețivul alcoolizat nu se poate stăpâni în setea patimei lui, pe care o adăpă cu orice prilej cinstit sau necinstit. Prin beție, omul este văzut mai jos decât animalul, care își potolește setea cu apă.

2. Urmările beției:

Bețivul simte o dureroasă neplăcere. Întîi apare un regret pentru banii muncii și dați pe băutură. A doua este durerea de cap, împreună cu greața provocată de intoxicația organismului cu otrava alcoolului. A treia neplăcere se simte în mustrarea conștiinței pentru fapta josnică.

Simpozion

"Ștefan Luchian"

Joi, 4 martie a.c., cu începere de la ora 12, Biblioteca "Astra" este gazda unui simpozion închinat pictorului Ștefan Luchian cu ocazia aniversării a 125 de ani de la

nașterea sa. Printre invitați se numără muzeograful Doina Udrescu și Valentin Muresan, pictorul Aurelian Dinulescu, muziciana Mioara Tipură. Manifestarea va fi agrementată de evoluția trionului de muzică de cameră al Liceului de Muzică din Sibiu.

Proгноza vremii pentru luna martie 1993

CARACTERIZARE GENERALĂ

Temperaturile medii lunare se vor situa în limite normale. Regimul pluviometric va fi în general deficitar. Cantități de precipitații apropiate de valurile obișnuite pentru această lună (25-45 l/mp) se vor înregistra pe zone restrânse.

INTERVALE CARACTERISTICE

1-9 martie:

Cerul va prezenta înnoirări mai accentuate, în nord, centrul și vestul țării, unde pe alocuri vor cădea ploii, care trecător se pot transforma în lapoviță și ninsoare. În restul teritoriului se vor semnala precipitații izolate. Temperaturile minime vor fi cuprinse între -8 și +4 grade, izolat mai coborâte în depresiunile intramontane.

Temperaturile maxime se vor situa între 0 și +10 grade, mai ridicate în regiunile sud-estice. Izolat se va produce ceață.

10-19 martie:

La început vremea va fi schimbătoare, cu ploii slabe

mai ales în vestul țării. Trep-tat vremea va deveni frumoasă și caldă. Pe litoral se va semnala ceață.

Temperaturile minime vor fi cuprinse între -5 și +5 grade, iar cele maxime se vor situa între +5 și +15 grade, mai ridicate la sfârșitul intervalului.

20-31 martie:

Vremea se va răci și va fi închisă la început, apoi se va încălzi treptat. Vor cădea precipitații sub formă de ploaie, care în nordul țării și în depresiunile intramontane, trecător în primele zile se pot transforma în lapoviță și ninsoare.

Temperaturile minime vor fi cuprinse între -4 și +6 grade, mai scăzute în depresiuni, iar cele maxime se vor situa între +10 și +20 grade izolat mai ridicate în ultimele zile, mai ales în sudul teritoriului.

Director adj. științific

dr. V. CUCULEANU

Meteorolog,

M. CHIROVOCI

PROGRAM

JOI, 4 martie 1993

7.00 TVM. • Telematinal.
10.00 TVR Iași, 11.00 TVR Cluj, 12.00 Film artistic, "Ca la local" (SUA, 1932), 13.25 Video-Clipuri, 13.35 Desene a-

nimate. 14.00 Actualități. • Meteo. 14.15 Ora de muzică. 15.00 Preuniversitară. 15.30 Telescoală. 16.00 Repere moldave. 16.30 Repere transilvane. 17.00 Actualități. 17.05 Magazin în limba germană. 18.05 Povestea vorbeii. 18.35 Telediscul muzicii populare. 19.00 Spectacolul lumii. 19.30 Desene animate, "Nils Holgersson". 20.00 Actualități. 20.40 Micro-recital Marina Florea. 20.55 Fotbal: Royal Club Anvers - Steaua București. 22.50 Azi în prim plan. 23.35 Actualități. 23.50 Sport. 24.00 Închiderea programului.

- Beția -

La rîndul ei, beția măjorează temperamentul. Mulți bețivi se ceartă, lovesc, ajung la judecată și primesc condamnări.

Ultima urmărire este distrugerea sănătății prin arderea cu alcool a organelor interne și atragerea morții înainte de vreme.

3. Texte biblice:

"Vin pînă la îmbătare să nu bei și beția să nu călătorească cu tine pe cale!" (Tobit, 4, 15).

"Beția înmulțește minia celui fără de min-te spre împiedecare și imputinează virtutea" (Întel. Sirah, 31, 35).

"Să umblăm cuvințios, ca ziua; nu în ospete și în beții, nu în desfrînări și fapte de rușine" (Romani, 13, 13).

Concluzii:

Sfînta Scriptură combate beția.

Această patimă strică sănătatea și cheamă moartea.

Alături de fumat, beția este slăbiciunea o-mului rațional, este patima care nu poate fi comparată cu nici o decădere văzută la animalele cu viață instinctivă.

Pr. I. BUTA

Retrovizor

■ **TORNA FRATRE.** România are un asistent social la 125 000 de locuitori, în vreme ce Portugalia unul la 2 700. Consilieri, însă, avem cu toții.

■ **KIDNAPING.** Din parcul Dorobanți, Lu-poaiței i-au fost furati Roma-lus și Remus. Aici e mîna traficantilor de copii.

■ **PA-RAL.** Sint vorbe că la televiziune se pune la cale acordarea unui spor de loialitate pentru cei cu stauie veche de serviciu. Păi astia sint cei care puneau la cale mîna congresele.

■ **SCATOALCA.** Liberalul Horia Rusu, vorbind despre ultimul guvern, a afirmat că acesta "e transparent fiindcă se vede prin el Cătoacul". La drept vorbind toate sfîrșesc prin a avea cataractă.

■ **CUVINTE DEN BĂTRINI.** În limba latină ministru înseamnă slujitor. Astia, ai noștri, preferă livrele, livrele. ■ **STEA-GURI PE TURNURI.** Primarul comunei Bunești (Vaslui), jurist de meserie, a arborat la locul de muncă steagul PCR. Cred și eu, făcuse dreptul cu dosar.

■ **COSMOPO-LITISM.** Pe șoseaua Panduri, lîngă zidul facultății de chimie, o femeie evacuată doar-me într-un fotoliu-pat, învelită într-un covor de lută. Facem și noi ca nemții, abon-donăm mobilele în fața casei.

■ **FILOTIMIE.** Căminul de copil de pe strada Aaron Florian a fost restaurat și dotat grație donației făcute de Orchestra simfonică din Berlin, dirijată de Sergiu Celibidache. Dirijor nu e același lucru cu dirijist.

Ștefan MIHAI

Un american despre revoluția română

Pe cine să-l cred?

Recent, la radio București am ascultat cum dl. senator Sergiu Nicolaescu răspunde la diverse întrebări ce i se pun asupra modului cum s-a desfășurat revoluția română din 21-23 Dec. 1989.

Cu multă dezinvoltură dl. Sergiu Nicolaescu răspundea întrebărilor ca și cum ar fi cunoscut cum s-a desfășurat revoluția în toate amănuntele ei, ca și cum ar fi fost la un pupitrul de comandă al ei.

Din toate răspunsurile date la întrebările ce i s-au pus, rezultă că această revoluție a fost realizată de poporul român la care și-au mai adus contribuția diverși intelectuali și politicieni.

A mai fost printre întrebări și una care pune problema dacă se cunosc în istorie revoluții care ar fi fost realizate spontan de popor, fără o pregătire prealabilă, la care dl. Nicolaescu a scăpat din vedere a-i da răspunsul. Rămînem deci cu impresia, după prezentarea dl. Nicolaescu, că această revoluție a realizat-o poporul, atunci cînd a ajuns la capătul răbdării.

Împlinirea face ca după vreo două zile să citesc cartea fostului ambasador american în România, Funderburk, intitulată "Betrayal of America" (Trădarea Americii).

În această carte la pag. 97 -98 dl. Funderburk prezintă asupra revoluției o versiune total diferită de cea a dl. Nicolaescu din care redau: "Demonstrații contra regimului Ceaușescu au început la Timișoara la mijlocul lui Dec. 1989. Ceaușescu a fost îndepărtat de la putere în 22 Dec. 1989 și a fost executat împreună cu soția sa Elena în 25 Dec. 1989.

Multa evidență face posibilă opinia, că n-a avut loc o reală revoluție, ci mai curînd o lovitură de stat, condusă de comuniștii români dirijați sau cel puțin în alianță cu KGB și GRU (inteligenta militară) sovietice.

Aceasta nu înseamnă că mii de indivizi curajoși n-au participat spre a răsturna guvernul comunist.

Lovitura KGB și GRU sovietice a fost planificată cu multe luni, dacă nu chiar ani înainte. Sovieticii au conspirat cu o clică pro-sovietică la București pentru a-l înlocui pe Ceaușescu, folosind scenariul unei revoluții populare, creînd mitul ei în Pravda și... The New York Times.

Înlocuitorul lui Ceaușescu a trebuit să poartă controlul

comunist în România. Orice spontaneitate a "revoluției" este respinsă de mai multe desfășurări. După cum redau două foste virfuri ale Frontului Salvării Naționale, Silviu Brucan și Nicolae Militaru, conspiratorii cîștigaseră sprijinul Armatei și al celor mai mulți din Securitate, cu mult timp înainte de demonstrațiile de la Timișoara. Brucan și Militaru susțin că complotul pentru descotorosire de Ceaușescu începuse de vreo 15 ani și că ideea schimbării spontane, cu 180 grade, e total falsă.

Observatorii cel mai atenți sunt de acord că conspiratorii comunisti români au pregătît lovitură cel puțin cu șase luni mai înainte de Timișoara. Inșuși G-ralul Militaru a declarat că Consiliul FSN funcționa de șase luni. Principala ziă independent, România Liberă, menționează că proclamația detaliată a FSN-ului, era prea sofisticată pentru a fi fost produsă instantaneu și că FSN a ținut strîns legătura cu Ambasadă Sovietică tot timpul crizei și că jucătorii cheie au apărut imediat după plecarea lui Ceaușescu (ca după o indicație): Petre Roman, Ion Iliescu, Nicolae Militaru, Victor Stănculescu și cel puțin alți cinci.

De asemenea, cînd a fost capturat Ceaușescu, Iliescu a fost primul care a anunțat știrea de la baionetă clădirii Comitetului Central, unde a stat într-un loc timp de două ore, adresîndu-se multă sub lumina reflectoarelor.

Față de aceste două versiuni total diferite se pune întrebarea: Cui să-i dăm crezare?

Bunul simț comun ar spune să-i dăm crezare celui mai puțin interesat în prezentarea situației. Funderburk apare ca un om informat și obiectiv. Cred că versiunea sa e foarte aproape de realitate, dar aș mai pune totuși două întrebări:

1. Dat fiind originea sănătoasă a dl. Brucan, Birădeanu, P. Roman care au ocupat posturi de frunte după revoluție, nu s-ar putea presupune și o contribuție a iudeo-masoneriei la acest eveniment?

2. Ar fi oare exclusă o conivență între imperialismul rusesc și mondialismul iudeo-masonic în realizarea acestei revoluții?

Vom trăi și vom mai vedea...

Gheorghe BRAHONSCHI

Viitor de aur, țara are...

Foto: R. BALINT

S. R. L.

str. Samuel Brukenthal nr. 2
Sibiu, tel.: 41 81 08; 41 59 98;
41 52 10; 41 81 18 (prefix 092)

Redactor șef: Traian Suciu • Secretari redacție: Ioan Rodean, Eugen Săucea

• Redactori: Gabriela Bălan, Natalia Drac, Lucian Filip, Marius Gheorghiu, Ion Gîrnoc, Ștefan Mihai • ISSN 1220 - 8124 • Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

YUGOSLAVII

(urmărire din pag. 1)

re suferință umană. S-a ajuns pînă acolo încît foamea permanentă i-a făcut pe unii oameni să practice canibalismul, consumind carnea morților.

„Mafia” internațională vrea cu tot dinadinsul ca acest conflict să se extindă în tot sud-estul și centrul Europei, cu gîndul destrămării statelor

în provincii antagoniste, de aceea embargo-ul împotriva Serbiei trebuie să fie dus la îndeplinire de către România și Bulgaria. S-a mers pînă acolo încît se dorește ca navele sîrbești de pe Dunăre să fie oprite chiar apelîndu-se la forța armelor. Asta ar însemna escaladarea și generalizarea războiului în Balcani. „Mafia” n-a reușit să implice România în conflictul din Republici-

ca Moldova. Puterea a dat dovadă de înțelepciune. Acum se face o nouă încercare de atragere a țării noastre în războiul din fosta Iugoslavie. România trebuie să păstreze principiul neintervenției armate.

Războiul iugoslav a fost previzibil; ar fi putut fi evitat sau anihilat din fașă; comunitatea internațională a stat în expectativă, fapt ce l-a încurajat pe domnul Miloșevici al Serbiei de a-și duce la îndeplinire planurile dictatoriale.

Stările islamice — Iranul, Irakul, Pakistanul sau Arabia Saudită, deși strategic n-au ce căuta în conflict, totuși o fac cu intenția de a constitui un stat islamic în Balcani. Politica acestora, pe teme religioase, este evident absurdă și retrogradă. Numai bolnavii mintali mai pot preconiza războaie religioase, reeditînd secolele X—XIV.

Concluzia e clară. În timp ce unii luptă pentru dezmembrarea statelor mici, în provincii autonome, alții se străduiesc să creeze un stat islamic în Balcani. Ambele tabere destabilizează pacea.

Un popor a fost dezbinat, o țară distrusă, dar se impune o lecție de istorie.

Urmările inconsecvenței

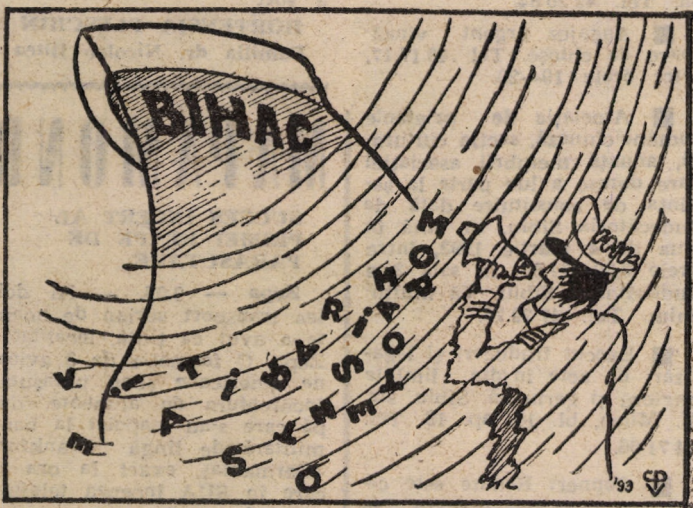
(urmărire din pag. 1)

rele monarhiste. Între alte erici formulate de Maiestatea Sa la adresa comporamentului politic al opoziției, se poate reține ca o palmă mîhnirea pe care i-a provocat-o poziția ambiguă a unor politicieni față de forma de guvernămînt din România. Oamenii care s-au declarat în unele împrejurări monarhiști, mai ales în fața Maiestății Sale, în altele susțin că sînt republicani. Ce a făcut opoziția cu enormul capital de simpatie populară stîrmit de vizita sa în țară, de Paștele anului trecut? se întreabă Regele. S-a văzut: domnul Radu Câmpeanu, președinte pe atunci al partidului istoric care a contribuit la instaurarea monarhiei în România, l-a propus pe Maiestatea Sa candidat în cursa pentru Președinție... Un rege nu poate fi președinte, decît abdicînd încă o dată, acum de bună voie, de la destinul său în viața țării. Înțelepciunea Regelui nostru i-a inspirat ocolirea, cu demnitate, a cap-

canii întinse de republicanii deghizați în monarhiști.

Calea României către re-integrarea europeană se netezește din interese mai presus de luptele politice interne. Succesele președintelui Ion Iliescu în anumite organisme europene nu trebuie interpretate partinic, deși tocmai domina sa, din neasumarea rolului de arbitru imparțial în competiția partidelor politice, gîrează asemenea confuzii. Președintele reprezintă România și, de aceea, succesele actuale se cuvin a fi înțelese ca o victorie a țării în procesul democratizării și al reintegrării europene.

E vremea ca opoziția să înțeleagă că inconsecvențele (de care n-îi scutită nici actuala Putere, dimpotrivă, am spune, dar este mult mai experimentată în salvarea aparențelor) o duc la slăbire și consolidare, pe seama greșelilor ei, a poziției Puterii. Pericolul restaurației comunismului în România nu poate fi înlăturat decît de o opoziție care să știe, consecvent, foarte bine ce vrea, ce poate și ce face.

MOTTO: „Nu ascultați cuvintele lor, priviți la faptele lor”

(EINSTEIN)

Domnule vicepreședinte Gastone, am crescut într-o perioadă de compromitere dirijată a întreg sistemului de valori, deopotrivă politice, științifice și culturale ale poporului nostru, iar prin educația primită — poate tocmai de aceea — în spiritul cultivării respectului pentru valorile reale ale societății, am contractat o adevărată idiosincrasie față de pseudovaloare și impostură. Iată de ce m-am hotărît, cu greu, să răspund public acuzelor ignobile ale Dvs. Dacă o fac totuși acum, aceasta se datorează numai respectului pentru publicul cititor al ziarului „Radical”, deci responsabilității pe care o resimt imperios pentru corecta sa informare, într-o vreme a cumpănitii sale dezinformări.

Regret faptul că spațiul tipografic restrîns nu-mi permite o analiză mai complexă a situației în care s-a postat singur (nu a fost adusă de nimeni) „Asociațiunea Astra”, după reînființare. Mă voi limita, deci, la clarificarea aspectelor aparent litigioase din articolul Dvs.

Înainte de orice altceva, să lămurim raporturile dintre Asociațiune și Muzeu, ambele reîncarnate din inițiative, cred eu, demne de stîmă contemporanilor, concitadinilor și cu atît mai mult, a oamenilor de cultură. Asupra intențiilor noastre de a reface Muzeul Astrei am informat oficial și protocolar, în cadrul unei reuniuni a „Astrei” din anul 1990, la care am fost invitat, (pe atunci eram vicepreședintele Consiliului Județean FSN și poate funcția a provocat invitația, căci ulterior nu am mai fost invitat nici eu, și nici un alt coleg din instituția noastră și — cum am aflat în zilele din urmă — nici acele personalități proeminente ale culturii sîrbene, care binemeritau a fi chemate cele dintîi, spre a-și spune gîndul, spre a-și oferi povăța și spre a conferi, prin însuși numele și dimensiunea personalității lor — vrednici de a fi succesori legitimi ai erudiților membri fondatori și prestigioși conducători ai „Asociațiunii”, pînă la război — prestanță și distincție,

Dreptul la replică

Ignorare sau ignoranță (și de partea cui?)

autoritate morală și audiența cea mai largă în popor, clar-viziune și probitate programelor de acțiune).

Intîmpinat — după cum era și firesc — cu entuziasm de către întreaga asistență (și nu cred că tocmai dvs. să fi lipsit, atunci, din sala Institutului Teologic Ortodox), nu am crezut (și continui să nu cred nici azi) că mai era necesar să cerem „Astrei” a sentimentul privind redobîndirea patrimoniului „Astra” (despre locul așezării sale în denumirea completă și explicită a instituției, prefer să nu vă răspund, căci ar însemna să cobor acolo unde dvs. înșivă ați coborît nepermis de mult, ca om de cultură ce vă pretindeți), legitimitatea demersului nostru fiind evidentă oricărui spirit de bună credință. Drept care, demersul nostru administrativ, întreprins în acest scop, a fost exclusiv pe lînga singurul for abilitat prin lege să ne dea cuvenită aprobare, cu avizul, firește, al Direcției Muzeelor și Colectiilor: Ministerul Culturii. Și atunci cum să vă etichetăm expresia „au jucat tare și la intimidare încă de la început”, decît ca una „de stadion” (ca să nu zic „de maidan”), inadmisibilă în mediul cultural elevat pe care ar trebui să-l „arbitrați” și chiar să-l stimulați, nu să-l compromiteți, domnule „vicepreședinte”.

Dar, cum această nu este decît o „chestiune de orgoliu”, deci subsidiară — să vedem cum și-a asumat „Asociațiunea” — în deplină cunoștință de cauză — „recuperarea” instituției muzeale „răpse” la 1950 și integrarea ei în programul și strategia generală privind renașterea cultural-nasională modernă a întreg poporului român. Idealul suprem lăsat testamentar de corifeii mișcării Astrei, enigmele lor de azi și de mîine.

În nici un fel! În timp ce Muzeul a invitat oficial conducerea (între timp aflăm, „searcăți?” „Astrei” la

manifestările sale culturale de excepție (și am beneficiat de onoranta prezență a d-lui — pe atunci — președinte, prof. Paul Abrudan și vicepreședinte — prof. Dumitru Acu), din partea „Astrei” nu am primit niciodată nici un semn al de apropiere, de intenție de colaborare.

Despre acuzația dvs. aflată, ceva mai jos, în articolul ce se dorea „justiciar” dar care, pînă la urmă, cred că a fost mai degrabă „autocritic” (expresie care cred că vă este mai familiară după concepțiile și stilul afișate) privilegiare la organizarea unor „diverse întruniri, simpozioane și conferințe de presă” la care s-ar fi pus sub semnul întrebării, „utilitatea actuală a „Asociațiunii” și chiar dreptul ei la existență”, sincer nu știu la ce și cine vă referiți. Dar dacă tot mă-ți provocat, eu cred (și ca mine sînt convins că gîndește marea majoritate a oamenilor de cultură) că nu dreptul la existență vă poate fi contestat, ci dreptul la inactivitate, la pasivitate, la spiritual „nou combat”, căci viața, mai mult ca oricînd, astăzi este o luptă pentru împlinirea unor deziderate de ordin cultural major și de însemnătate națională, nu de declarații de principii și „piruete” în jurul instituțiilor de putere (la propoș de acele „cereri cumînti pentru acordarea cel puțin a unui sediu”, invocate în articolul dvs.) este nevoie, ci evident, de mult mai mult: de un crez puternic, de o strategie clară și fermă și de o perseverență diabolică. Altfel, veți povesti nepotilor cum ce ați fi putut face dacă...

Și acum să trecem la obiect: în discuție este sediul. Despre drepturile legate de proprietate și folosință ale celor trei pretendenți putem discuta, firește, la o masă a fratativelor și de aici încolo. Înainte de întâlnirea noastră ar fi bine ca toți cei ce emît fel de fel de pretenții să pună mîna pe un document atît: Ministerului Cul-

șii să citească documentele, să se lămurească de ce cititorii înșiși au căzut, în final, de acord (între 1897 — Adunarea de la Medias și anul 1905 — Inaugurarea Muzeului, au trecut, totuși, opt ani, timp suficient să se ajusteze, din mers, idelle cu care s-a plecat la drum) să înscrisioneze, pe frontispiciul edificiului, cuvintele Muzeului Asociațiunii. Cît privește pretenția Consiliului Director de a-și avea sediul în această clădire, o văd întrutotul îndreptățită, desigur ajustată cu cerința expresă de activitate și nu de club al unor veleitari, vrednici inactiviști culturali, pre-ocupați mai mult de titluri și de funcții decît de muncă.

Esența lucrurilor este, după opinia noastră, alta, iar modul de a pune problema, cu o totală lipsă de considerație pentru munca a două generații de muzeografi ce nu au ostit, din 1957, să trudească la reclădirea „Muzeului Astrei” ca un Muzeu Național al Civilizației Populare Tradiționale din România, vă deconspiră domnule Gastone.

Concret, scrieți negru pe alb, despre dorința Muzeului (în speță a subsemnatului, în viziunea dvs.) de „a se face stăpîn, de fapt și de drept, pe bunurile Asociației” (De unde vă luați domnule vicepreședinte expresiile, din săile de tribunale?)

Deci, ca pretins (căci după comportare, personal vă recuz funcția) vicepreședinte al „Asociațiunii”, readucerea Muzeului acolo de unde a fost izgonit abuziv printr-un act politic de siluire a uneia dintre cele mai prestigioase restituiții culturale românești din Ardealul stăpînit de monarhia bicefală, însemnează pentru dvs. un act legitim, chiar de uzurpare a dreptului altora.

Numai în concepția dvs. (această concepție este împărtășită de întreaga conducere?) proiectul nostru, chiar de uzurpare a dreptului altora.

turii cit și Consiliului Județean Sibiu (și care urmărește, în mod echidistant, soluționarea de facto a problemei capitale — existență obiectiv, indiferent de perspectivele Muzeului — a asigurării unor condiții ideale pentru conservarea, evidența, modernă cibernetizată, creșterea și valorificarea — superioară a întreg fondului de carte al Bibliotecii Astra) poate fi asimilat unor meschinii pretenții de revendicare materială. Adevărul este cu totul altul, deși tare, și mai-e teamă că tot n-o să-l puteți înțelege: programul nostru vizează cititoria — în spiritul testamentului lăsat de Cornel Diaconovici („urzitorul” Programului Muzeului Astrei din 1905), pe baza colecțiilor moștenite de la Muzeul Astrei și a celor dezvoltate în continuare (peste 30.000 de obiecte aflate azi în depozite) a unei instituții naționale care să consacre drepturile inalienabile ale românilor în Transilvania, originea și specificitatea etnoculturală a românilor, valoarea universală a culturii lor tradiționale, una dintre cele mai vechi dar și valoroase din Europa.

Ambiționăm, d-le „vice”, să reintroducăm Muzeul Astrei în circuitul cultural și științific al celor mai vechi muzee din Europa și mai dorim să restaurăm „salonul de onoare” al poporului nostru, aici la Sibiu, în care să primim, cu fruntea sus, conștiința de valoarea culturii noastre, oaspeții de pretutindeni. Cu această nouă vechie cititorie culturală vrem să re-într-o România în Europa și nu cu lozinci clamate pe la te miri ce manifestatii de totii cei ce, lipsiti de bărbăție și potente creație, îi apostrofează dintr-un colț de pagină pe adevărații oameni de cultură, creatori de cultură și nu simplii „comentatori”.

Cît de departe ne situăm unul de celălalt (sau unii de ceilalți, dacă dvs. ați fost doar purtător de cuvînt al celor ce, din „motive personale”, au preferat să rămînă „neangajați”).

Dr. Cornelius BUCUR

P.S. A propos de titlul articolului dvs.: a ignora înseamnă a nu cunoaște și nu înțodeana vina aparține celui ce ignoră, ci adeseori celui ce se face ignorat. (C.B.)

